

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 120 „		
Pe un pătrar de an 60 „		
Un număr 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei.		

Desbaterile Adunării eparhiale.

Intotdeauna sinoadele, ca și astăzi adunările eparhiale — urmașele celor dintâi — au fost și îndelungate momente de reculegere sufletească. Nu numai atât firește, sau în orice caz nu aceasta a ținut legiuitorul, care a dat înainte de toate un caracter strict administrativ și gestionar Adunării eparhiale; un caracter care altfel poate înbrăca forme blânde, potrivite cu firea și preocupările de adânc ale Bisericii. Totuș, pentru misiunea ce urmărește ea prin oricare din organele și formele sale, Biserica împrumută și acestor adunări vederi și preocupări, ce o ridică dela nivelul comun ale unei întruniri oare care de oameni.

Norocosul prilej al înscăunării de curând a noului nostru P. S. episcop a contribuit desigur și acesta într-o bună măsură ca să ne simțim oarecum irizați de vraja cea pururea vie a Bisericii noastre strămoșești; să ne simțim în adunarea eparhială aci ca într'un sfat de înțelepți părinți, frământându-se de grija Bisericii și soarta fiilor ei, aci în pragul chemării la luptă de apărare a patrimoniului nostru sufletesc împotriva atacurilor dușmănoase.

*

În ordinea de zi a desbaterilor Luni au fost luate în discuție rapoartele pe 1932 ale secțiilor administrativ-bisericească și culturală ale Consiliului eparhial, rămase din sesiunea prorogată a anului trecut.

D-l Mihai Drugărin, raportorul comisiei școlare a dat cetire raportului general al sec-

ției culturale și propunerilor formulate în comisie. Propunerile privesc chestiunea catehizației, a concursului pe care învățătorii sunt chemați să-l dea în pastorație preoților, asigurarea averilor școlare confesionale, precum și convenția școlară a Regatului român cu Regatul iugoslav.

Dr Petru Corneanu face unele juste constatări în jurul problemelor culturale, accentuând partea canterală, de mare interes pentru viața noastră bisericească.

La dorința Prezidiului se renunță la discuții mai ample, rămânând a li se face loc la raportul general pe anul 1933.

Prea On. protopresbiter Ioan Geția cetește raportul general al secției administrativ bisericești; primindu-se și acest raport, discuția propunerilor se amână pentru raportul anului următor, 1933.

Cu acestea P. S. Episcop ca președinte declară încheiată sesiunea anului 1933 și deschizând simultan pe cea a anului 1934, invită comisiunile să dea loc rapoartelor intrate cu propunerile formulate pentru adunare.

În seria primă se dă loc raportului general al Consiliului eparhial despre întâmplările mai de seamă din viața eparhiei în cursul anului expirat, 1933. Acest raport — prezentat de membrul Dr Cornel Corneanu — s'a estins asupra întâmplărilor cari au urmat după prorogarea adunării eparhiale din sesiunea trecută.

S'a făcut un succint istoric al acestei vieți la răposarea episcopului diecezan Dr Iosif Tr. Badescu, bucuria care a urmat pe urma alegerii, succedate în curând, a l. P. C. Sale Arhimandritului, actualul P. S. episcop Dr Vasile Lazarescu.

Raportul s'a luat la cunoștință, întregindu-se cu remarca d-lui Dr Mihail Groșianu,

că pe timpul sedisvacanței eparhia a fost condusă fără de nici o poticnire datorită tactului protopresbiterului Andreiu Ghidiu, căruia pe bună dreptate P. S. Sa i-a apreciat osteneala, prin distincția dată.

Se pune apoi la ordinea zilei raportul general al secției economice, care fiind tipărit, distribuit membrilor, și deci cetit, se propune luarea la cunoștință. Cu acest raport s'a încheiat și ședința de Luni înainte de amezăzi.

În ședința proximă, acelaș raportor, Dr. Cornel Corneanu cetește un raport privitor la concordatul încheiat de Statul român cu Vaticanul și altul privitor la statusul catolic din Ardeal. Concluziile comisiei, care a luat în desbatere cauza, sunt că și concordatul ca și statusul catolic ardelean sunt jigniri aduse caracterului dominant de care Biserica ortodoxă trebuie să se bucure în Statul român.

Prea Sfințitul episcop roagă comisia să compună în acest senz un memoriu spre a fi înaintat locurilor competente; „și vom înainta în fiecare an un asemenea memoriu — zice P. S. Sa — protestând împotriva unor legiuri și stări umilitoare pentru noi, pânăcând acelea nu vor dispărea... Se aduce bisericii noastre vina că ne ocupăm prea mult de catolicism și nu ne ocupăm de secte, ori eu declar dela acest loc că pentru noi catolicismul este o sectă, și când e vorba de luptă, ortodoxismul, conștient de rolul chemat să-l pună în consolidarea patriei, nu se va da îndărăt, precum niciodată în trecut nu s'a abținut, dela nici o jertfă pe altarul ei.

Constituția țării noastre dă deopotrivă drepturi tuturor naționalităților din cuprinsul Statului, deaceea Biserica noastră nu se poate împăca vre-odată cu situația de un deosebit privilegiu creat prin Concordat cultului catolic în România“.

Aceste juste observări, făcute de P. S. Sa în jurul celor două cauze amintite, au fost primite în lungi ovații și în aplauzele însuflețite ale tuturor membrilor, precum și ale numerosului public prezent.

Acelaș raportor, Dr. Cornel Corneanu, refacează cauza fondului proiectat pentru ajutoarea funcționarilor bisericești, a profesorilor dela Teologie și a preoților în caz de deces. Această propunere se admite cu aprobări unanime, raliind încă unele păreri exprimate.

Încheindu-se discuțiile în jurul acestor rapoarte, se aduce la ordinea zilei raportul secției administrativ-bisericești. Raportorul, pro-

topresb. Ioan Geția, dă cetire întregului raport privind viața bisericească cu realizările și scăderile ei; deasemenea se arată fluctuația populației, dovedindu-se că aceasta prezintă natalitatea în scădere față cu cazurile de moarte. Se arată că se înmulțesc uimitor cei cari trăesc în concubinaj, divorțurile și alte rele. Față cu aceste situații, munca pastorală se reclamă intenzificată.

Se și constată o ușoară îmbunătățire în această privință. Se mai remarcă un fenomen deasemenea îmbucurător, gruparea mirenilor în asociația Frăției ortodoxe române, menită să stea în ajutor preoților noștri.

Comisia ia act de raport și propune luarea la cunoștință, care se primește.

Membrul Dr. Mihai Groșianu aduce o sinceră mărturisire, aceea a prea puținului interes de până acum al mirenilor pentru problemele bisericești. Adresează tuturor un călduros apel ca să devină apostoli ai Bisericii, și cu deosebire membrii adunării, să ducă și dincolo de pragul acestei incinte zel și interes pentru sfânta cauză a lui Hristos și a Bisericii Lui.

Arătând Dr. C. Corneanu, că preoții pe alocuri se abat dela propovăduirea cuvântului mântuitor de suflet, servind și alte interese, străine de spiritul păcii, P. S. Sa declară în aplauzele generale, că se va sili să readucă pe preoți în făgașul preocupărilor, în slujba cărora au jurat a sta la hirotonirea lor.

Ședința de Marți s'a început cu cetirea și discutarea raportului general al secției culturale.

Secția culturală, de durată foarte recentă, în unele privințe continuă agendele senatului școlar de odinioară. Nouile preocupări, create pe urma cerințelor vremii, se impun acestei secții în proporția în care cultura trebuie să primeze față cu necesitățile de alt ordin. Raportul se ocupă cu deamăruntul de o seamă de probleme, schițate sumar într'ânsul.

Raportorul, d-l Mihai Drugărin propune luarea în general la cunoștință, iar în special exprimă satisfacția comisiei pentru felul în care sunt privite problemele culturale și atitudinea luată de conducerea secției la rezolvirea lor. Se insistă pentru o educație mai intens creștinească și ortodoxă în școalele normale și cele primare de stat; chestiunea edificiilor și a celorlalte bunuri școlare confesionale încă

oferă obiect de discuții, hotărându-se asigurarea aceloră în orice chip legal.

Mai iau cuvânt la discutarea raportului Dr Mihai Grosșianu; inspectorul școlar Sabin Evuțian, cere mai mult vocație învățătorească preoților; Petru Savii aduce la cunoștință dureroasa constatare că învățătorii în cazuri destul de frecvente nu merg alături cu preoții, ci se lucrează unii pe alții. Altă dată ei știau troparul, condacul și alte cântări, zidind mai mult decum se zidește astăzi cu tot aparatul științific ce li-l dă școala de astăzi. În consens cu Patrachie Râmneanțu se cere o colaborare a preoților cu învățătorii la așa zisele lor cercuri culturale.

Incheind discuția asupra desbaterilor din jurul raportului cultural, Prea Sfințitul episcop dă cuvenite lămuriri tuturor vorbitorilor la raport. „Incontestabil — spune P. S. Sa — preocupările de regenerare religioasă-morală trebuie să formeze una din cele mai de căpetenie din grijile noastre; educația și instrucția învățământului religios, controlul acestora, vor fi puse pe primul plan. Căci, să nu se uite aceea, că misiunea Bisericii pe acest pământ, înainte de toate, este aceea de a învăța”.

„Ceeace se observă pe zi ce trece sunt tot atâtea motive să reclamăm pentru Biserică atât școalele normale, cât și școalele primare. E necesar ca învățătorii să fie apostoli ai ideii religioase în școalele primare, ca astfel viața să reîntre în formele cele mai potrivite cu tradiția și caracterul profund creștinesc al satelor noastre. *Niciodată dar nu vom înceta să cerem reînființarea școlii noastre normale confesionale și școalele primare confesionale*”. Cuvintele Prea Sfințitului Episcop se topesc în aplauzele adunării.

Se mai discută apoi unele chestiuni de ordin administrativ-financiar; după aceea se trece la aprobarea cheltuelilor membrilor și cu acestea se încheie ședința.

Prea Sfințitul Episcop, odată cu terminarea ședinței declară încheiată sesiunea. Aduce noi mulțumiri pentru binevoitorul concurs și solicită din nou o stăruitoare și sinceră colaborare a tuturor forțelor vii ale Bisericii noastre eparhiale, cler și popor. Din partea Adunării, P. O. protopresbiter Traian Oprea exprimă mulțumirea adunării pentru interesul și dragostea cu care au fost conduse desbaterile acestei prime sesiuni de sub conducerea de bun augur a P. S. Episcop Dr Vasile Lazarescu.

Dela „Sinod”.

Văzut-am Arhiereul
Cuminte prezidând,
In haina Lui cinstită,
Cu chip de sfânt și blând.

Și singur El rostește
In fața tuturor,
O sfântă rugăciune —
Să vină ajutor.

In dreapta și de-a stânga
Și 'n față-I deputați,
Iși fac toți semnul crucii.
La muncă adunați.

Punându-le lor pildă
Frumosul obicei,
Părea Cristos la masă
Cu sfinții Învățăcei.

Ajută Doamne Sfinte
Păstorul nostru Nou,
In Casa Ta să fie
Un Mare, sfânt Erou!

Și turma s'o conducă
Privind spre-a Tale zări,
Pe calea mântuirii
Cu binecuvântări.

Biserica și școala
Banatului frumos,
Cu drag să le 'nfrățească
In viaa lui Cristos.

Și toți cinstind trecutul
Acestei Eparhii.
S'ajungem bucuria
Măritei României.

Caransebeș, 7 Mai 1934.

G. B.

Zece Mai.

Sărbătoarea de zece Mai ne aduce ceva din parfumul dulce și înălțător al vremurilor trecute, ne umple sufletele de respect și de evlavie pentru munca și străduințele înaintașilor.

Pentru noi, generația de astăzi, sărbătoarea de zece Mai apare din ce în ce mai mult ca un simbol, al cărui înțeles trebuie lămurit pentru cei cari vin după noi să vadă lucrurile în lumina limpede a dragostei de țară și respectului de trecut.

Departa de a deveni ceva comun, această zi se adâncește tot mai mult ca înțeles și se înrădăcinează tot mai adânc în ființa noastră

sufletească. Și e drept să fie așa; vremea are această putere dumnezeiască de a acoperi în umbra sa părțile mărunte și de puțină importanță ale unui eveniment și de a scoate în relief numai evenimentele mari, singurele cari trec peste veacuri și duc viitorului tainele trecutului.

Zece Mai!... Simbolul dorurilor noastre, întruparea celor mai sfinte și celor mai drepte nizuinți pe cari le-a avut vreodată poporul românesc, întruchiparea celor mai vii aspirații și gânduri ale noastre și totodată aducerea aminte de binecuvântarea Cerului, care s'a vărsat din belșug peste opera osârdiilor noastre. Din vârful de munți, din funduri de văi, bătrâni încărungiți sub povara anilor, mame ce încă nu și-au descoperit vâlul negru și fecioare cu lacrimă sub geană, se reculeg în această zi pentru o clipă și-și umplu sufletele de sfânta bucurie a Patriei întregite.

Până de curând zece Mai avea o întreită însemnătate: trei mari lapte, cele mai memorabile ale istoriei noastre contemporane s'au împlinit în această zi.

„Să deschidem sfânta carte a Neamului“, cum spune Bălcescu și-i vom găsi aci rostul ei.

La 10 Mai 1866, Principele Carol de Hohenzollern urcat pe tronul lui Ștefan cel Mare și al lui Mihai Viteazul, după un lung șir de domnii nestatornice, întemeiază, dinastia română.

Zece Mai 1877, e ziua independenței pentru care au luptat cu toată vitejia în vechime Basarabii și Mușatinii, iar acum consfințită prin sângele dorobanților în războiul pentru neatârănare.

Și la zece Mai 1881, coroana de oțel fu pusă pe fruntea senină a primului Rege.

...Dar astăzi, după întregirea neamului, în zece Mai se concentrează toate marile noastre dureri și veselii.

„Sărbătoare este sărbătorilor și prasnucilor prasnuc“! Simbolul Unirii, visul de aur care ne-a legănat pe aripile sale atât amar de vreme și care ne-a fost singura mângâiere în vremuri de restriște!

...Și Zece Maiul de astăzi este cu atât mai înălțător, cu cât am ajuns la dânsul prin jertfă!... Da, prin jertfă! Căci dacă ar prinde cineva să cerceteze istoria noastră, fiecare pagină ar găsi-o împurpurată de sângele vitejilor noștri și fiecare rând l-ar simți umezit de lacrimile celor desmoșteniți!... Și oare ce jertfă poate fi mai mare decât aceea pe care am adus-o în războiul din urmă? A fost măreață și dure-roasă epopeea!

Luptă crunta și nenumărate vicisitudini, dar pe cari țara le-a străbătut cu fruntea sus. Conștiinți de menirea ce o avem, noi am plâns, dar din plâns am făcut cântec și din suspin am făcut doină tremurătoare!...

Dumnezeu a fost cu noi și zâmbitoare și senină, aureola victoriei răsări, așa poate cum numai preoții o slăveau la poalele sfântului altar, ori cum numai poeții o întrezăriseră în visurile lor.

Astăzi când doina nu mai suspină zadarnic în vale și când „la noi“ nu mai sunt „atâtea lacrimi, și-atâta jale 'n casă“, se cuvine să aducem sacru prinos de recunoștință vitejilor noștri cu al căror sânge nevinovat e plămădită fiecare glie din pământul Țării.

Noi tineretul, avem o sfântă datorie: *cultu morților*. În viața noastră mai absorbită de griji mărunte să simțim cu atâta putere și sinceritate acest cult și să știm plăti întregul tribut de recunoștință și patriotism. Căci pentru popoarele conștiente de trecutul lor, zile ca cea de Zece Mai sunt o afirmare de viață și de putere, o asigurare că-și cunosc menirea. ...E luna Mai. ...E vremea trandafirilor și a miosotisului gingaș: să împletim cunună din florile recunoștinței și ghirlande de vrednice virtuți, și mergând să le împodobim mormintele lor...

Căci ce va fi taina viitorului? Ce ne va păstra el? Ce vom ști noi să-i cerem, după cum trecutul ne-a dat ce i-am cerut. Ce vom fi noi generația de azi, aceea va fi România de mâine.

Dimitrie Anuțoiu preot.

Ochii la Ceri.

Ne-arată Domnul darul
Cereștilor izvoare
Și toți așteaptă ploaia
Pe țărini să pogoare.

Ne-arată Domnul darul
Și ceriul ni-l umbrește,
Dar vântul sparge norii
Și iar se limpezește.

Ne-arată Domnul darul
De ieri și azi și mâine,
Dar El putere are
Cât vrea să-l mai amâne.

Ne-arată Domnul darul
Așa, cum socotește,
Că lumea nu mai duce
Viața creștinește

G. B.

Consecințe funeste.

Mai săptămâna trecută a luat ființă, într'o ședință prelungită și obosită a Camerei, o nouă lege menită să organizeze încercatul nostru învățământ secundar.

Belșugul discuțiilor cari au precedat ivirea proiectului acestuia și cele care i-au succedat, aproape l-ar fi nivelat la comun, dacă o marcantă personalitate culturală și politică, conștiință de momentozitatea desbaterii aceluși proiect, nu ar fi luat cuvânt pentru sublinierea importanței proiectului și eventual spulberarea unei impresii neplăcute în privința preocupărilor culturale ale Parlamentului român.

În cele din urmă puzderia aceasta de legi școlare se prea poate să fi obosit conștiința publică a Țării ca și pe reprezentanții săi politici — așa ca să nu se mai acorde toată importanța și tot interesul unei legi, care prin caracterul ce are, e îndreptățit ca lumea să se comporte cu totul altcum față de el. Și cu drept cuvânt.

Ceeace a contribuit ca să fie atât de diminuat prestigiul învățământul nostru secundar, au fost reformele multe, pripite și deci nenorocite ce i s'au aplicat. Școala s'a considerat pe nedrept un teren de experimentații, iar elevii un fel de cobai aproape pentru toate guvernele ce s'au succedat la noi în timpul din urmă, și într'un ritm destul de precipitat.

Fără îndoială că sistemul lui Spiru Haret cu școala pepinieră de pozitivisti și de excesiv realism a fost o pacoste pentru societatea românească, și așa înclinată spre cultul materialismului. Din aceste motive reforma de acum vre-o 6—7 ani a d-lui Dr Angelescu a adus un suflu de oarecare ușurare. Tot așa cea a d-lui profesor Petrovici, iar mai pe urmă a d-lui profesor Nicolae Iorga, au adus toate anumite întregiri legiuirilor școlare anterioare. Toate au păcătuit însă într'un însemnat punct, în cel al desconsiderării învățământului religios ca factor primordial educativ și de instrucție în școala secundară.

Să ne lămurim. D-l profesor Petrovici, mâncând dela o experiență personală, crezută pentru d-sa infalibilă, a preconizat ca axă a

învățământului secundar, filozofia. A și aplicat-o în forma că a mărit numărul de ore de filozofie, sigur numai în cursul superior unde se predă acest studiu. D-sa motivează spunând: „Am intrat în universitate cu o formație sufletească de materialist și ateu. M'am înscris la facultatea de filozofie și grație studiului filozofiei mi-am schimbat cu totul perspectiva de a vedea lucrurile și... mi-am creat în suflet un câmp larg pentru alte ideale, pentru posibilități de credință religioasă, pentru toate acele lucruri pe cari le abandonasem la un moment. Și atunci mi-am zis: pentru ce să nu beneficiaze și alții de ceea ce am beneficiat eu?...“ Foarte bine și mai ales frumos până la un punct. Dar, nu toți absolvenții liceului urmează facultățile de filozofie, și iarăș, chestiunea de convertire este și chestiune de structură psihofizică, ce diferă dela om la om.

Ne încântă pe toți convertirea la credința în Dumnezeu a unui închinător al materiei sau cea a unui negator al Lui. *Aceasta însă nu este garanție suficientă, și mai ales motiv, că filosofia este cea mai bună pârghie în construcția și armonizarea unui învățământ.* Ci singurul care îndeplinește acest rol este învățământul religios, neglijat ba chiar desconsiderat, ca rol de cunșotcă în familia școlară.

Cunoaștem alarma ce au dat-o „filozofii“ văzând secesiunea profesorilor de religie, știm și unele din pretențiunile de „superiori“ ale acestor atoateștiutori și înțelepți mentori ai vieții noastre școlare. Argumentele lor ofensive și defensive sunt nelimitate, întocmai ca și sfera de activitate a filozofiei. Dar avem și noi argumentele noastre. Pozitive și negative. Ba se pot servi unele cazuri, dese și dureroase, tocmai pentru ilustrarea incapacității acestui sistem, care dacă făcea cât de puțin locșor mai omenos învățământului religios-moral, nu ne-ar fi fost dat să le vedem în toată grozăvia lor.

Să ne gândim numai la fapta celor trei elevi de liceu din București. O faptă cu totul în afară de comun? Da și nu. Căci manifestări escentrice am întâlnit în timpul din urmă destul de numeroase la tineratul nostru.

Iată că învățământul din trecut — întocmai ca cel de mâne-poimâne — nu are darul de a

fi bun îndrumător pentru tineret. El nu prezintă garanții, nici nu oferă condiții prielnice pentru o dezvoltare armonică a sufletului. Învățământul religios, cu toată eununa de frumoase practici creștine, e ținut în umbra vinovată de până acum. Nesmintit că prestigiul bisericii și al organului ei — preotul catihet — sunt părtașe de aceeași distanță jenantă, întru nimic justificată.

Pentru ce să se simtă tinerii atunci atrași spre această carieră, sau pentru ce să se înarmeze cu diplome mari, cum pe nedrept se acuză cei îndeajuns pregătiți spre bietul post de profesor de religie?!

Da, lui îi revin multe, și vremile curând vor să verifice marea lor importanță în învățământul secundar, ca și cea a preoților în general, și cu deosebire în cea a catehizației primare. Până atunci însă vom mai înregistra multe neplăcute consecințe ale actualei reforme din școala secundară, consecințe funeste.

Sfințiți viața...!

Conștiința morală a Europei, istovită de o civilizație stearpă, fără suflet, dă tot mai multe semne de trezire la o nouă viață, prin contactul cu spiritul Evangheliei lui Hristos. După ce au rămas zadarnice toate eforturile de a da o nouă orientare vieții noastre în desorientarea actuală, când valorile de decrete și legiuiri, menite să statornicească în straturile sociale o ordine și un echilibru, prin ritmul forțelor economice nu au mai satisfăcut, s'a început a se reveni spre izbăvitoarea realitate morală a doctrinei lui Hristos. Iar cârmuirile încep să se asocieze în numele celui ce a propovăduit iubirea, pacea și bunavoirea între oameni.

După cum nu progresul științei a contribuit la slăbirea sentimentului religios în masele poporului, — care nu creiază niciodată doctrine și idei, ci ele asimilează și primesc ceea ce le impun și le infiltrează alții, — ci condamnabila nepăsare a acelor cârmuitori, cari au privit nepăsători acest dureros proces de risipire a celor mai de seamă bunuri sufletești, tot dâșii sunt aceia cari acum s'au convins că imitarea formulelor seci ale civilizației ultra-moderne și opoziția inconștientă ce au făcut-o învățaturii lui Hristos, a dus la demoralizare și la ivirea atâtor curente extremiste, streine de viața popoarelor și dăunătoare în cele mai multe cazuri, vieții publice, pentru că duc spre

anarhism și crează un incomensurabil haos în interiorul statelor.

Spre bucuria noastră mirenii noștri frunțași, încep să-și deschidă ochii sufletului lor și să vadă însemnătatea Bisericii pentru regenerarea sufletelor și înfrumusețarea lor cu podoabele nobile ale virtuților, cari rămân valorile de temelie în orice timp, cu toată oarba sau superficiala negare a lor în timpuri de zăpăceală cum e al nostru. Azi cu toții ne aflăm la o mare răspântie a vieții. Calea pe care o bătătorim cu toții e prea înclinată, încât putem spune că ne aflăm pe piezișe povârnișuri de pe cari ne putem rostogoli în adâncul prăpastiei, dacă nu vom avea înțelepciunea de a ne întoarce la timp. Intelectualii țărilor apusene, afară, poate, de Franța și Spania, privesc religia cu toată venerația, tocmai fiindcă spiritul lor e mai dominat de problematica unei gândiri orientale metafizice. Ei sunt convinși pe deplin, că filosofia și știința e o vecinică nedumerire, vecinică gândire ce pune la îndoială evidențele firești, pentru a ridica altele cari la rândul lor să fie surpate de critica unei gândiri ulterioare. Până când adevărurile creștine rămân aceleași și nerăsturnabile.

Clasicismul a creat o atmosferă numai de perfecțiune exterioară. Noi facem mari progrese în privința tehnicii, intensității, transmisiunii și mobilității, încât omul de azi străbate văzduhul, adâncul apelor și pământului, întinderea și pustiul, transmite gândul și graiul cu o istețime și viteză necunoscută înaintașilor noștri. Doctrina Evangheliei crează o perfecțiune mai sublimă, o perfecțiune spirituală, de natură invizibilă în esență, dar verificabilă în rezultate, o perfecțiune interioară, ce nu se poate defini și cu totul superioară celei clasice. Numai credința ancorată în metafizica creștină poate dinamiza spiritul omenesc și poate da puterile eroice ale înfrânărilor, ale jertfelor de tot felul. Numai o credință în spiritul netrecător și a toate depășitor poate întoarce privirile dela hedonismul trupesc la bucuriile nespuse și nesgomotoase ale omului care trăește dintr'un principiu launtric religios creștin.

Acum toate competențele financiare s'au mobilizat pentru găsirea unei formule mântuitoare. Dar atâta vreme cât ecuațiile sociale vor rămâne închise numai între scoarțele algebrei economice și date pe seama specialiștilor importului și exportului de legiuiri, ele vor rămâne nedeslegate, iar suferințele noastre fără lecuire, până ce nu vom lepăda haina veche a perversității și să îmbrăcăm haina nouă a moralității creștine. (Urmează) **Petru Toma**

ȘTIRI

O nouă vrednicie a P. S. episcop Nicolae Ivan. Miercuri în 2 Mai a. e. din incidentul venirii la Cluj a guvernului Țării, i-s'a dat Prea Sfințitului episcop Nicolae Ivan un măreț edificiu, numit „Casa Pădurilor“ ca schimb pentru un imobil al episcopiei. În noul edificiu, situat față în față cu Catedrala episcopiei, se va instala reședința episcopescă. Această nouă și neasemuită achiziție marchează vrednicia și prestigiul unui om, care aproape din nimic a creat o bogată și impunătoare episcopie ortodoxă în capitala Ardealului.

Zece Mai în orașul nostru. Ziua de 10 Mai s'a serbat anul acesta cu deosebit fast. Dimineața în toate bisericile s'a făcut serviciu divin de mulțumită. La orele 10, în cortul de verdeață, improvizat în Piața mare s'a celebrat un serviciu divin, pontificând P. S. episcop diecezan Vasile, asistat de preoții protopresbiteri: Andreiu Ghidiu, Romul G. Ancușa, presbiterii T. Șandru, F. Pop, P. Bancea, R. Pop, diaconii prof. Isaia Suru și Teodor Roșca. În cuvântarea sa, Prea Sfințitul a arătat marea însemnătate a zilei, îndemnând ca fiii acestei țări să cinstească tradiția, în firul căreia s'au tors memorabilele evenimente, serbate astăzi. Au mai vorbit apoi: d-l Col. comand. G. Stoian, prof. Matei Armaș dir. liceului și primarul Dr D. Novăcescu. După aceasta a urmat defilarea armatelor. La liceu au avut loc serbări sportive, iar sara retragere cu torțe, apoi un concert.

Batalionul grăniceresc din Caransebeș, reînființat prin grația M. Sale Regelui Carol II., se reîntoarce astăzi din Capitală, unde cu prilejul zilei de 10 Mai, a primit drapelul, defilând înaintea Majestății Sale. Pentru primirea demnă a soldaților grăniceri, Comunitatea de avere și Orașul au făcut intense pregătiri, cu un frumos program de serbări publice.

Avansare. Căpitanul Mihai Gurgu de la batalionul grăniceresc de gardă regală a fost avansat la gradul de maior. Ne bucurăm de această rapidă avansare a destoinicului fiu al graniței și îl felicităm din toată inima!

Pentru monumentul funerar „Dr Iosif Iuliu Olariu“ au mai intrat următoarele sume:

Protopresb. Virgil Musta Oravița . . .	300	Lei
Preot Ioan Oravițan Moldova-nouă . . .	200	„
Biserica ort. rom. din „ „ . . .	150	„
Admin. prot. Petru Ieremia Călnic . . .	100	„
Dr Aurel Oprea cons. pens. Bocșa-mont. . .	100	„
Preot George Olde Ferendia	100	„
Biserica ort. rom. „ „	100	„
Comuna Ferendia	100	„
N. Angyalossy notar Ferendia	50	„
Iancu Simu Ferendia	50	„
Pavel Nincu secretar Ferendia	40	„
Ion Staia șef de gară „	40	„
Mai mulți credincioși „	90	„

Total: 1420 Lei

Suma anterioară: 66.670 Lei

Total până de prezent: 68.090 Lei

Donație. Credinciosul Simeon și Ana Lințu din Brebul au donat o cruce în valoare de 850 Lei pe seama altarului sîntei noastre biserici din Cornușel. Lăudăm fapta mărinimosului creștin din Brebul, rugând pe bunul Dumnezeu să i-o numere spre mântuirea sufletului său!

Note Oficiale.

Nr. 2599 Sc. 1934.

Preotul Virgil Popovici, paroh ort. rom. în Timișoara a scris și editat monografia bisericilor ortodoxe din Timișoara cu titlul „Ortodoxismul și biserica națională românească din Timișoara.“

Monografia cuprinde istoricul bisericilor din acest însemnat centru al Banatului, începând cu timpurile cele mai îndepărtate și până astăzi. Este de un bogat conținut istoric, ilustrat cu numeroase clișee, care dau un caracter și mai atrăgător cărții.

Cunoscând aceste calități ale cărții, precum și obligamentul ce-l avem de a veni într'ajutor unui preot, care se ocupă de desgroparea comorilor din trecut, îndemnăm cu dragoste pe toți iubitorii de trecut să-și achiziționeze această însemnată carte.

Costul ei este Lei 150 și se poate procura la autor.

Caransebeș în 4 Maiu 1934.

Consiliul eparhial

* * *

Nr. 2526 Sc. 1934.

Scriitorul N. Russu-Ardeleanu a publicat de curând lucrarea intitulată „Biserica noastră și cultele minoritare“. În ea se cuprind marile discuții parlamentare în jurul legii cultelor, deci un material documentar și istoric de mare importanță, cu deosebire pentru preoți.

Este consult și de folos, ca preoții noștri să aibe la îndemână această lucrare, care în estensiune de 440 pagini cuprinde bogate documente și date informative de valoare și interes pentru cerințele oficiului lor.

O recomandăm deci cu toată căldura. Se poate procura prin Consiliul eparhial, trimitându-se aici costul de Lei 150 plus 10 Lei porto.

Caransebeș, în 4 Maiu 1934.

Consiliul eparhial,

Nr. 2693 Sc. 1934.

Pe urma cererii „Societății pentru profilaxia tuberculoșilor săraci d.n România“ de sub înaltul patronaj al Majestații Sale Regina Maria dispunem ca Luni în 28 Mai a. c. (a doua zi a sfintelor Rusalii) să se poarte un tas separat în toate bisericile din eparhie pe scama acestei societăți.

Sumele se vor deporta aici, până cel mai târziu la 10 Iunie a. c. indicându-se în ce scop sunt trimise.

Caransebeș în 11 Maiu 1934.

Consiliul eparhial.

* * *

Nr. 2709 Șc. ex 1934.

Comunele bisericesti cari au biblioteci filiale I. G. Bibicescu, sunt invitate de către prezidiul din Turnu-Severin să-și trimită câte o delegație la serbările de comemorare a primului deceniu dela moartea marelui donator și român I. G. Bibicescu. Serbările vor avea loc la 21 Mai a. c. în Turnu-Severin.

Caransebeș în 11 Mai 1934.

Consiliul eparhial.

Sanatorul dela Schitul Păltiniș.

În munții Rășinarului, în mijlocul codrului de brad, la 1400 m. altitudine, la 30 Km. depărtare de Sibiu și 19 Km. depărtare de cel mai apropiat sat, se află acest sanator, departe de sgomotul satelor și orașelor și inconjurat de pace. În apropierea lui o bisericuță frumoasă din lemn, unde oaspeții se pot închina zilnic Mântuitorului. Dela sanator în toate părțile pornesc poteci îngrijite. Oaspeților le stau la dispoziție diferite distracții, ca tenis, popice, radio, pian, etc. Baie de puțină și acid carbonic.

Natura prin pozițiile ei variate și pitorești îți înalță sufletul, iar aerul curat bogat în ozon, îți întărește plămâni.

În zilele călduroase de vară e cel mai plăcut loc climateric din țară, având întocmire cu totul confortabile. Distanța dela Sibiu la sanator se face cu cursa de automobil zilnic pe un drum bine îngrijit. Sezonul se începe la 1 Iunie.

Prospecte și informațiuni cereți dela Consiliul arhiepiscopiei ort. rom. din Sibiu.

Președintele Tribunalului Caransebeș. Județul Severin.

Nr. 1934 Pres. XIII. A. 74.

30 Aprilie 1934.

Publicațiune.

D-l Dr Alexandru Buha notar public în Orșova și-a început activitatea sa de notar public cu ziua de 30 Aprilie 1934.

Președinte: M. Antonini.

Corpul Portărellor Tribunalului Caransebeș.

Nr. Port. 103/1934.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908, prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1154/1934, efectuându-se execuțiunea la 17 Aprilie 1934, în favorul următorului Dr Dimitrie Novacescu din com. Caransebeș reprezentat prin avocatul Dr. Constantin Stăngu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 15.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 19.250 Lei și anume: diferite mobile de casă ca: aparat de radio, garderobe, paturi, tablouri, covoare etc. și chereștea: una stevă scânduri de tei, una stevă scânduri de fag și altele precum și un fierăstrău circular pentru tăiat bulvani se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1207/1934 G. pentru încasarea creanței de 15.000 Lei — bani capital cu 8% interese din 9 Aprilie 1934 și speșele de 2068 Lei — bani deja staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 18 Maiu 1934 la orele 15 p. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 7 Maiu 1934.

p. Șef portărel Const. Ene

Obiecte bisericesti

dela cele mai renumite fabrici, se află

de vânzare la Librăria Diecezană.